El Girona s'embala

Els de Pablo Machín superen el Llevant en un partit molt equilibrat que resolen dos gols d´estratègia

Les imatges del Girona - Llevant

Aquest Girona va llançat. Ha posat la directa i ja li és igual qui tingui al davant, el líder, el tercer o el cuer, que s´ha convertit en una màquina de devorar rivals i sumar punts. Ahir la víctima va ser el líder, el Llevant, que arribava amb l´etiqueta de gairebé intractable a Montilivi. De res li va servir. I això que el Girona no va fer el seu millor partit ofensivament parlant. Els de Machín sí que van competir com animals durant noranta-quatre minuts i van menjar-se un Llevant garrepa que va pagar cara la seva manca d´ambició.

Una imatge, la que van oferir ahir els gironins, que recorda la de tants equips grans contra els quals el Girona ha topat les últimes temporades en els seus intents d´ascendir. Ara, l´equip no només pot lluitar de tu a tu contra un dels millors –si no el millor– equip de la categoria, sinó que també és capaç de superar-lo i treure´l de polleguera. El matx es va decidir amb dues accions d´estratègia servides per Àlex Granell que van acabar amb els gols de Samuele Longo -amb la col·laboració del porter Raúl Fernández- i de Ramalho. Malgrat el gol de Rafael Martins pocs abans de l´afegit, no es va patir per aguantar un resultat que consolida el Girona en ascens directe i l´acosta a només un punt del Llevant.

Havia de ser un partit d'alta tensió, amb tots els ingredients de gran duel entre els dos millors equips de la categoria. Tanmateix, el Llevant es va plantar a Montilivi decidit a jugar ben poc. Amb les idees ben clares, els gironins van sortir decidits com sempre a buscar el partit, amb un onze que els aficionats comencen a recitar de memòria amb l'únic canvi, una jornada més, a la porteria: René per Bounou. La idea era l'habitual, mirar que Portu i Borja García combinessin entre ells i juguessin amb els carrils per mirar de trobar Longo, sol en punta d'atac. Ben aviat però els de Machín van començar a topar amb el poblat mig del camp visitant. El Llevant tenia clar que no li convenia un ritme alt i de seguida es van dedicar a adormir el partit. Ja fos amb faltes, pèrdues de temps o accions en què tallava una vegada i una altra els intents del Girona d'imprimir velocitat al matx. Per acabar-ho d'adobar, el Girona va veure com Borja García havia d'abandonar el terreny de joc al llindar de la mitja hora després de rebre una forta trompada a l'esquena per part de Chema Rodríguez.

El mitjapunta madrileny no va poder seguir i va cedir el seu lloc a Cristian Herrera. La voluntat del Girona no anava acompanyada d'encert i a mesura que avançaven els minuts, el Llevant semblava fer un pas endavant. Els granota tindrien la primera i única oportunitat de la primera part amb un contracop finalitzat per Jason amb un xut massa creuat a fora. Seria l'única ocasió clara d'un primer temps que, tot i això, no acabaria amb empat. I és que el Girona més espès en atac dels últims partits no va necessitar generar per avançar-se en el marcador. Els de Machín van trobar petroli en una acció de murri de Longo que es va avançar al porter Raúl Fernández i va posar la cama per fer l'1-0, al darrer minut de la primera part. Un gol d´espavilat, d´autèntic davanter centre que sempre té la canya a punt i que, a més a més, arribava en un moment molt important.

El gol de Longo obria la llauna d'un partit igualat, equilibrat que semblava encaminar-se cap al 0-0. Una diana que encarava el partit per al Girona i obligava el Llevant a obrir-se. El Girona trepitjaria més la zona de tres quarts rival el primer quart d'hora de la represa que en tot el primer temps però sense trobar porteria. Això va fer que el tècnic visitant fes un canvi totalment ofensiu amb l'entrada d'un davanter, Casadesús, per un migcentre de contenció com Natxo Insa. El retoc tàctic no donaria fruits als valencians, al contrari. El Girona va aprofitar els espais al mig del camp per començar a arribar amb més freqüència a l'àrea rival. Sense gaire perill, tot sigui dit. Ara bé, com a la primera part, els gironins van tornar a veure porteria en una acció a pilota aturada. Ramalho va aprofitar una desconnexió col·lectiva del Llevant per rematar de cap tot sol una centrada de Granell a l'olla. Mentre Muñiz maleïa els seus homes per la passivitat mostrada, Montilivi es fregava els ulls. El Girona dominava el líder i el tenia contra les cordes amb un clar 2-0 que, això sí, calia conservar. El marcador era fabulós per a un Girona que, sense tenir el seu millor dia, estava clavant un altre cop sobre la taula per reiterar que aspira a tot.

No estava fet encara perquè restaven encara molts minuts i el Llevant no va llançar la tovallola. Ho haurien fet si Longo no hagués pecat de gana en una doble rematada que Raúl Fernández va desviar bé. Els granotes van retallar distàncies al darrer minut i, amb quatre d´afegit per endavant, Montilivi s´exposava a patir. Però res de l´altre món. Aquest Girona és madur i també té ofici. Sens dubte una altra virtut que cal dominar en això del futbol per estar entre els millors. Ben poc es va jugar durant l´afegit i ja no hi va haver temps per a res. Els tres punts es quedaven a casa en una matinal rodona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/12/05/cop-dautoritat-contra-lider-dun/817801.html?utm_source=rss